

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Sententiarivm Spirituale V.P. F. Ioannis A Crvce Pro Religiosis sui Ordinis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

SENTENTIARIUM SPIRITUALE

V. P. F. IOANNIS A CRUCE PRO RELIGIOSIS SUI ORDINIS.

Aspiratio ad Deum D. nostrum.

ETIAM (ô Deus & dulcedo mea!) in hisce amoris & lucis tuę dictis ob gratiam tui sese anima mea impendere cupit, licet enim illorum verba habeam, non vero opera & virtutem quę tibi, ô Domine mi magis placent, quam eorum loquela, & scientia, alij tamen illis prouocati in tuo seruitio & amore fortasse proficient, in quo ego deficio; eritque animę meę aliquale solamen, quod nimirum occasio fuerit, vt quod in ipsa desideratur, in alijs tu reperiās. Diligis ô Domine discretionem, diligis lucem, diligis super alias omnes animę operationes, amorem. Idcirco hæc dicta erunt discreta viatori, lucida viæ, & inter ambulandum amorosa. Subsistat igitur procul mundi Rhetorica, sistant gradum verba, & eloquentia arida humanę sapientiæ, argutæque fragilitatis, quam hætenus non probasti; loquamurque cordi verba, lumine, amoreque tuo madentia, quę vtique placent tibi. E medio forte sic tolles offendicula, & obstacula, à multis animabus, quę ignoranter impingunt, & ignoranter errant, existimantes se rectè procedere, quo-

B.
Joann
à Cru.

Opera
mystic
NIV
122

quoad sequelam dulcissimi filij tui Domini nostri Iesu Christi; similes ei fieri satagentes in vita, conditionibus, ac virtutibus, iuxta normam nuditatis & puritatis spiritus ipsius. Sed tu ô misericordiarum Pater id præsta; nihil enim Domine fiet absque te.

PRIMA SENTENTIA.

1. **S**TUDEAS fouere ordinariam sollicitudinem & affectum imitandi Christum in rebus omnibus, atque ita te geras, sicut ipse se gereret.

2. Abrenuncia propter Christum omnibus gustibus occurrentibus: qui dum viueret alium gustum non habuit, quam Patris sui facere voluntatem.

3. Conare iugiter animam inclinare, non ad faciliora, sed difficiliora; non ad id quod est magis dulce, sed ad id quod est magis insipidum; non ad altiora pretiosioraque, sed ad humiliora & magis contemptibilia, non ad plura, sed ad pauciora, non ad appetendum aliquid, sed potius ad nihil volendum.

4. Præstat oneratum esse iuxta fortem viribus, quam alleuiatum iuxta infirmum ac debilem. Cum es oneratus, iuxta Deum manes, qui est fortitudo tua, quique *iuxta est his qui tribulatio sunt corde*: Cum vero alleuiatus es, tibi ipse proximus, qui es tua imbecillitas; virtus enim & fortitudo animæ, in laboribus crescit & confirmatur.

5. Qui absque magistri ac ducis auxilio esse vult, erit tanquam arbor in agro sola sub nullius dominio: quæ licet fructibus abundet, à viatoribus tamen decerpentur, nec ad maturitatem peruenient.

6. Anima sola & absque spirituali magistro, est instar prunæ separata, quæ tepescet potius, quam inardescet.

7. Qui solus absque ductore labitur, solus in casu iacet, & animam suam parui pendit, cum sibi soli fidat.

8. Si casum non metuis solus, time resurgere solus: considera autem quod plus duo, quam vnus possit.

9. Qui oneratus cadit, difficulter oneratus resurgit. qui cæcus corruit, non resurget solus à cæcitate, quod si solus resurrexerit, per viam, qua non conuenit, incedet.

10. Magis exigit Deus à te minimum puritatis conscientia gradum, quam quæuis alia opera, quæ præstare potes.

11. Pluris facit Deus in te, quod ad desolationes internas & labores ob ipsius amorem ferendos propendeas, quam consolationes omnes vitionesque spirituales ac meditationes, quas habere possis.

12. Plus amat Deus in te minimum obedientia & submissionis gradum, quam obsequia omnia, quæ illi præstare cogitas.

13. Desideria tua abnega, & inuenies, quod desiderat cor tuum, qui seis, vtrum appetitus tuus sit secundum Deum?

14. Quandoquidem ex voluntatis

Lll tuæ

tua adimpletione duplicari debeat amaritudo tua, noli ei satisfacere, etiamsi manere debeas in amaritudine.

15. Plus indecentia & impuritatis habet anima vt ad Deum tendat, si appetitum concupiscibilem, licet minimum cuiusvis rei huius mundi foueat; quam si omnium foedarum, molestissimarumque tentationum, ac tenebrarum, quae excogitari possunt, pondere dummodo grauaretur, eis minime assensum praebat.

16. Magis placet Deo anima, quae arde & cum labore, ei quod aequum & iustum est subijcitur; quam illa, quae in his deficiens, omnia opera sua cum spiritu suauitate exequitur.

17. Gratius est Deo opus, quantumuis exiguum in abscondito factum absque desiderio vt alijs notum fiat, quam mille alia facta ex vano desiderio, vt hominibus innotescant.

18. Qui expurissimo amore propter Deum operatur; etiamsi Deus id non deberet scire, non cessaret eadem obsequia parilacritia, & amoris puritate praestare.

19. Opus purum & integrum propter Deum factum: in sinu cordis puro, regnum purum efficit suo Domino.

20. Dupliciter laborat passer, qui infedit visco, videlicet vt illo se extricet, & vt se mundet ab illo: dupliciter etiam laborat is, qui appetitu suo satisfacit; inprimis vt inde auellat se, deinde; vt a macula adhaesionis seipsum emundet.

21. Qui appetitibus non obtemperat, expedite volabit secundum spiritum, instar auis pennis minime destitutae.

22. Perinde est si auis tenui vel crasso filo ligata haereat: quamuis enim tenue filum sit, attamen donec illud abrumpat ligata manebit, nec auolabit: sic etiam a-

nima quae alicui rei etiam minutissime adharet.

23. Mafca mellis appropinquans, praepedit volatum suum: & anima quae dulcedini spiritus inhærere cupit, obstat libertati, & contemplationis suae.

24. Noli praesens fieri creaturis, si Dei faciem conseruare cupis in anima clara & simplici: sed potius euacua & longefac ab illis spiritum tuum, & sic inter medias diuinas lucas gradieris.

25. Quid diutius immoraris, cum pollis è vestigio Deum diligere in corde tuo?

26. Spiritus ritè expurgatus, non inuoluitur externis reflexionibus, neque humanis respectibus; sed solus & remotus interius à cunctis formis, suauiter tranquillitate cum Deo communicat.

27. Amans Deum Anima, blanda humilis & patiens est: Anima vero dura in suo amore proprio obdurescit.

28. Qui orationis filum perdit, est instar eius, qui passerem, quem manu tenebat, auolare permisit, quem difficile rursum capiet.

29. Vnica duntaxat cogitatio hominis pretiosior est vniuerso mundo: vnde ea solus Deus dignus est, illique debetur: ac proinde quauis cogitatio, quae circa Deum non versatur, turti nos arguit.

30. Ad insensibilia requiritur quod minime sentitur, ad sensibilia vero, sensus, ad spiritum autem Dei, cogitatio.

31. Considera quod Angelus tunc custos non semper moueat appetitum ad operandum, tametsi semper rationem illustret: proinde noli expectare suauitatem sensibilem, cum ratio & intellectus tibi sufficiant.

32. Appetitus cum circa aliquid extra Deum versatur, obstruit aditum motio-
ni angelicae.

B.
Joann
à Cru.

Opera
mystica
NIV
129

33. Id quod ambis, quodque magis desideras, non inuenies per viam hanc tuam, neque per sublimem contemplationem; sed in multa humilitate, cordisque flexura.

34. Noli frustra fatigari, non enim saporem & spiritus suauitatem ingredieris, nisi eius, quod concupiscis abnegationi insisteris.

35. Vide quod flos, quanto delicatior est, eo citius marcescat, odoremque amittat, propterea caue ne velis per spiritum suauitatis incedere; sic enim minime constans eris.

36. Selige tibi spiritum robustum, nulli rei affixum, & sic inuenies suauitatem pacemque copiosam, fructus enim sapidi, dulces ac permanentes in frigidis regionibus inueniuntur.

37. Quod ex mundo nascitur mundus est, sicut quod ex carne nascitur caro est. Bonus autem spiritus oritur solummodo à Dei spiritu, qui neque per mundum, neque per carnem communicatur.

38. Rationem in eas cum tua ratione, ut quod ipsa dicitur, in via Dei perficias; quod multo magis tibi proficuum erit coram Deo tuo, quam opera omnia, quae facis absque huiusmodi reflexione, & plusquam omnes fauores spirituales, quos requiris.

39. Felix qui proprio gustu & inclinatione relictis, sic aspicit res, ut solus rationis & iustitiae intuitu illas perficiat.

40. Qui rationaliter operatur, similis est illi, qui substantiali cibo, qui autem voluntatis suae gustui cupit satisfacere, similis est ei, qui fructibus flaccidis & molibus vescitur.

41. Si animam expurgaueris à peregrinis possessionibus, & appetitibus, res spiritualiter intelliges, & si abnegaueris appetitum erga illas, illarum veritate frue-

ris, cognoscendo quod certum in illis est.

42. Ille profecto res omnes iam vicit, quem nec illarum gustus mouet ad gaudium, nec amaritudo ad tristitiam.

43. Si pertingere cupis ad sanctam inuersionem, debes incedere non res admittendo, sed abnegando eas in spiritu nuditate.

44. Ad perfectionem peruenire non poterit, qui non studet sibi satisfacere, ita ut tam appetitus naturalis, quam spiritalis contenti sint in vacuitate omnium, quae non sunt Deus; quod praerequitur ad completam pacem, & tranquillitatem Spiritus.

45. Siquidem Deus inaccessibilis est, non requiescas in his quae potentiae tuae possunt comprehendere, & sensus sentire; ne quod minus est tibi satisfaciatur, & perdat anima tua agilitatem ad tendendum in illum requilitam.

46. Sicut qui trahit currum sursum, ita ad Deum tendit anima non excutiens sollicitudinem, & appetitum non extinguens.

47. Non est Dei voluntas ut anima perturbetur, aut in re aliqua patiat: si enim aliquid patitur, id ex virtutis imbecillitate procedit: siquidem viri perfecti anima letatur in eo, quod imperfectam contristat.

48. Via vitae modicam requirit negotiationem & sollicitudinem, sed magis exigit propriae voluntatis abnegationem, quam multam scientiam: Qui plus rebus & gustibus inhaerit, is minus progreditur per eam.

49. Ne quaeso tibi persuadeas, quod placere Deo situm sit in multis operibus, sed potius in hoc, quod opera fiant cum recta voluntate, absque proprietate, & humanis respectibus.

50. Ad vesperam de amore ratio exi-
getur abs te; addisce Deum amare, sicut
ipse amari vult, & innatam tibi condi-
tionem relinque.

51. Caue ne te rebus alienis immisce-
as, nec illarum recorderis. Vix enim pen-
sum tuum adimplere sufficies.

52. Noli putare ex eo quod in aliquo
non resplendant virtutes, quas tu con-
cipis, ideo non sit coram Deo pretiosus
propter illa, quæ tu non cogitas.

53. Nescit homo rationabiliter lætari
& dolere: eo quod distantiam inter bo-
num, & malum minime percipiat.

54. Vide ne propter sæculi aduersos
casus contisteris repente, cum nescias
bona, quæ secum adferunt à Deo præor-
dinata, in iustorum vtilitatem, & electo-
rum gaudium sempiternum.

55. Vide ne gaudeas propter bona
transitoria, cum certus non sis, an æter-
nam tibi vitam allatura sint.

56. In tribulatione ad Deum confi-
denter accurre, & sic confortaberis, illu-
minaberis, & erudieris.

57. In gaudijs & gustibus, cum timo-
re & veritate confestim ad Deum confu-
ge, & sic non decipieris nec implicaberis
vanitate.

58. Deum vt sponsum & amicum ha-
beto, & coram eo iugiter ambula, & sic
vitabis peccata, & amare addisces, resq;
necessaria prospere tibi succedent.

59. Absque fatigatione gentes subiugabis,
tibi que famulabuntur omnia, si
tam illorū, quam tui ipsius oblitus fueris.

60. Quæti indulge, superfluas curas
à te repellendo, & quicquid demum ac-
cidat negligendo; & sic seruias Deo cum
propria satisfactione, & in illo lætaberis.

61. Vide quia Deus non regnat nisi in
anima pacifica, & propria quæstione
tenudata.

62. Etiam si multa opera facias, nisi
tamen addiscas voluntatem tuam abne-
gare ac te subijcere, tui, rerumq; tuarum
curam deponendo, non progredieris in
via perfectionis.

63. Plus Dei donis vna duntaxat ho-
ra lucratur, quam per totum vitæ cur-
sum, proprijs lucraremur.

64. Valde imminuitur conscientie
secretum, quoties aliquis manifestat ho-
minibus fructum eius; tunc enim reci-
pit pro præmio fructum laudis transi-
toria.

65. Super omnia nobis necessarium,
est huic magno Deo exhibere silentium
tum appetitu, tum lingua, is enim solum
exaudit silentem linguam amoris.

66. Noli vana extolli lætitia cum scias,
quot & quanta peccata commiseris, &
ignores qualiter Deo gratus sis, verum-
tamen time, ac spera.

67. Linguam & cogitationes tuas re-
frena valde, affectusque tuus assiduo ad-
hæreat Deo, & in calefcet spiritus diuino
modo.

68. Spiritualem tranquillitatem cum
amorosa Dei notitia habere satage, cum-
que necessario loquendum tibi erit, e-
dem tranquillitate, & pace id exequi-
ris.

69. Frequenter memineris æternæ
vitæ; quodque abiectiores & pauperio-
res, quique seiplos minus æstimant altio-
ri dominio, & gloria fruuntur in Deo.

70. Delectare frequenter in Deo, qui
est salus tua; & considera bonum esse pa-
ti quidquid euenit, propter eum qui
bonus est.

71. Quid scit qui pro Christo pati nescit
cum de laboribus agitur, quo plures &
grauiores sunt, eo melius.

72. Si quis tibi persuadere conetur do-
ctrinam laxā, tamen si miraculis eā confir-
met,

B.
Joann
à Cru

Opera
mystic
NIV
129

met, ei non credas, sed magis austeriori penitentiae, & abstractioni à rebus omnibus, fidem adhibeas.

73. Considera, summo opere expedire, te tibi ipsi esse contrarium, atque per austeram vitam, ad perfectionem contendere, simulque intellige de quolibet verbo prolato præter ordinem obedientiae, Deum à te rationem exacturam.

74. Interius exteriusque cum Christo crucifixus, viues in hac vita cum satietate, & satisfactione animæ tuæ, & in patientia tua possidebis eam.

75. Amorem erga Deum attentionem habero, absque appetitu percipiendi aliquid singulare de illo.

76. Assiduam in Deo habe fiduciam, æstimando quod ille, in te, & in alijs pluris facit, nempe bona spiritualia.

77. Ne admiseris in anima tua rem aliquam non habentem in se substantiam spiritualem, hæc enim efficiet ut veræ deuotionis, & recollectionis suauitatem amittas.

78. Satis tibi sit Christus crucifixus, cum ipso patere, & requiesce, & sine ipso, nec pati, nec requiescere velis, ideoque rebus omnibus internis externisque proprietatibus, seu adhesionibus te ipsum exinanire stude.

79. Sinus tui conclaue ingredi, & coram Deo tuo, qui tibi semper adest & benefacit, feruenter labora.

80. Conare iugiter ut res nihil tibi facessant negotij, nec tu rebus, sed potius oblitus omnium maneat cum Deo in recessu tuo.

81. Labores multum ama, & pro nihilo duceas: ut sic placeas illi Domino, qui pro te mori non dubitauit.

82. Pauper qui nudus est, vestietur, animam vero, quæ appetentias & desideria sua exuerit, puritate, suauitate, ac voluntate sua vestiet Deus.

83. Vnicum duntaxat verbum locutus est Pater, Filium nimirum suum: atque in æterno silentio semper illud loquitur, quod etiam in silentio debet anima audire.

84. Non debemus labores nobis adaptare, sed nos ipsos laboribus.

85. Qui Christi crucem non querit, nec ipsius gloriam querit, quem si possidere desideras, extra crucem nequaquam requiras.

86. Deus ad hoc ut animam diligit, non illius excellentiam, sed grandem illius humilitatem, cuique contemptum respicit.

87. Cælum corruptioni non subiacet, nec generationi, neque animæ celestem naturam sortitæ; appetitus generare, & nutrire solent.

88. Ne vescaris vitæ huius vetitis cibis: quia beati qui esuriunt, & sitiunt iustitiam, quoniam ipsi saturabuntur.

89. Appetitus fatigant animam, obnubilant, maculant, atque debilitant.

90. Non consistit perfectio in virtutibus quas in te cognoscit anima, sed in illis, quas Deus in ipsa cognoscit: quod est quid reconditum & occultum, quare non habet vnde præsumat, sed potius vnde metuat.

91. Amor non consistit in hoc, quod quis magna sentiat, sed in magna nuditate & patientia propter Deum dilectum.

92. Potentiæ ascensus animæ non debent omnino circa res effundi & occupari, sed solum quantum est necessarium, & reliquum liberum ipsi Deo relinquendum est.

93. Tria sunt signa recollectionis internæ: 1. signum, si animæ non placent res transitoria. 2. si placet illi solitudo & silentium, & id quod perfectius est curat. 3. Si meditatione & discursu, quibus antequam

uabatur, nunc impeditur, quæ signa simul reperiri debent.

94. Nō aspiciere alienos defectus, seruare silentium, & assiduum cum Deo commercium, ingentes euellunt imperfectiones ab anima, maximarumque virtutum Dominam efficiunt.

95. Non suspiceris aduersus fratrem tuum, quia perdes puritatem cordis.

96. Abstractum ab externis & possessione interiorum, rerumque diuinarum proprietate, neque prospera detinent, nec præpediunt aduersa.

97. Quid prodest Deo vnum dare, si aliud à te requirit? considera quid velit

Deus, & sic plenius satisfacies cordi tuo, quam eo, ad quod propendes.

98. Quomodo ita intrepide indulges voluptati & genio, cum debeas comparere coram Deo, etiam minimi verbi, & cogitationis rationem redditurus?

99. Vide quod multi sunt vocati, pauci vero electi, & quod nisi cautè sollicitèque vixeris, certior sit perditio tua quam salus.

100. Quandoquidem tempore reddendæ rationis dolere debes, quod non insumpleris tempus in Dei seruitio, cur modo non impendis, & ordinas illud eo modo, quo illud impendisse velles cum morieris?

EXCLAMATIO AD DOMINUM, qua V.P. finem imponit suis documentis.

Domine Deus amator meus, si adhuc memores es iniquitatum mearum, ut non exaudias orationem meam, fac mecum secundum voluntatem tuam: hanc enim & ipse volo, tuamque bonitatem & misericordiam exerce, & in illis cognosceris. Si vero opera mea expectas, ut ipsis intercedentibus annuas orationi meæ, Da illa tu Domine, & in me illa operare, nec non pœnas, quas tibi placuerit acceptare, mitte, & sic fiat, quod si opera mea præstolari nō vis, quid o clementissime Domine expectas? cur moraris: cur tandem? si gratia & misericordia futura est, quam in Filio tuo requiro, accipe operum meorum teruntium, si quidem tibi placet, & hoc mihi bonum largire, si quidem etiam & hoc tu vis. Quis euadere poterit in finimos modos, ac terminos, nisi tu o DEVS meus, in puritate amoris eum erigas ad te?

EPI.

B.

Joann
à CruOpera
mystic
NIV
128